

Union of India and another vs. Surinder Chand Mehra and another (J. V. Gupta, J)

ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਂਚ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਨਾਲ।

(8) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ-ਮੈਂ ਜੀ

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

I.L.R. Punjab and Haryana (1985)1
 ਸੁਰਿੰਦਰ ਚੰਦ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ 534 .

16 ਜੁਲਾਈ 1984

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 — ਆਰਟੀਕਲ 299 ਅਤੇ 300 — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) — ਸੈਕਸ਼ਨ 79 — ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ (1949 ਦਾ III) — ਸੈਕਸ਼ਨ 13 — ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਜਵਾਬਦੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਕੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ- ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ; ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 300 ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡ . ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 299 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਸ 3 ਅਤੇ 5X)

ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਮਰਚੀਆ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਚੋਪੜਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 15(ਯੂ) ਆਰਆਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਮਿਤੀ 31 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 10 ਜੂਨ ਤੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਡੀਡੀ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ, ਆਰ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਸਟ-ਪੈਡੈਂਟ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਨੰਬਰ 501- X-III-7, ਚਤਰਭੁਈ ਰੋਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਤਨਗੜ੍ਹੀ ਅਨੇਕਸੀ ਵਾਲੀ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਥਾਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 5 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਤੋਂ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਦੂਰ ਸਰਕਲ ਨੂੰ 400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 299 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਮਾਨ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਤੋਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਦੂਰ ਸਰਕਲ, ਜਲੰਦੂਰ ਕੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਭਾਵ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। 55. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਦੂਰ ਸਰਕਲ, ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਤਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੇਸਟ। 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ 9341. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 13 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਖਰਕਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। 13 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਬਿਆਨ, 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਂਡਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਐਡ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਉਕਤ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ

ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 299 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ * ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਮਾਰਚ 1981 ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਹੀ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਦੂਰ ਸਰਕਲ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 13 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੇਵਾ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਉਣਾ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੇਧੇ

ਹੋਏ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 13 ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਲਈ 1-ਜਾਣਿਆ ਵਕੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 299 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਉਣਾ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਕੌਣ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 23 ਫਰਵਰੀ 1981 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਜ਼ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਲਈ ਨਵੇਂ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ 13 ਮਾਰਚ, 1981 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। 1981. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਬਤੀ 'ਰਾਮ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਵੋਟਰ (ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਜੇ.)

ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ 'ਪਹਿਲਾਂ'; (The -Rent Cpntralfer' ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ - 23 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਦੇ 'ਸਰਵਡ ' ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ N o. 21w. ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਲਈ 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 3 ਮਾਰਚ, 1981 ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , fB8i>iaifd» ਗਰਮ 23 ਫਰਵਰੀ, 1981, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਈਡ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਕੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ਜੇ.

ਜੇਤੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

, ਚਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1979 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 536 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

16 ਜੁਲਾਈ 1984

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXXJX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 306 —ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1939)—ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਏ—ਦੁਖਟਨਾ ਪੀੜਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਾਊਂਟੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਐਕਟੀਵਕਸ।

ਆਯੋਜਿਤ ਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੀ ਪੜਚੋਲ। 1925 ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਮੌਤ ਦੀ ਘਾਟ, ਜਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ